

Крок да прафесіі

«Кузня» будучых журналісцкіх кадраў

У гэтай якасці выступае гурток з «Маладзіка»

Сёлета ў Маладзечанскага цэнтра творчасці дзяцей і моладзі «Маладзік» — юбілей, ён адзначае сваё 25-годдзе. А гуртку юных журналістаў, які працуе пры ім, спаўняецца 20 гадоў. Увесь гэты час «Школа журналістыкі» кіруе Наталля Віктараўна Шульжыцкая. «Гэта маё дзецішча, — кажа яна. — Хлопцы і дзяўчаты творчыя, захопленыя любімай справай, заўсёды прымаюць актыўны ўдзел у розных конкурсах і фестывалях і не толькі. Так, у нас ёсць сумесны праект з «Маладзечанскай газетай» — старонка «Маладзёжнае перакрывае». Выпускаем сваё выданне «Маладзік», якое сёлета змяняе фармат з папяровага на інтэрнэнтаўскае».

...У «Школу журналістыкі» 16-гадовая Ірына СЛІЖЭЎСКАЯ трапіла больш за два гады таму. На той момант дзяўчына ўжо пісала апавяданні і вершы, але не ведала, што ў родным горадзе ёсць месца, дзе можна займацца пісьменніцтвам больш грунтоўна. Цяпер яна захапляецца рэпартажамі: ёй падабаецца асвятляць падзеі, пад уражаннем рыхтаваць матэрыял. З цяжкасцямі спраўляецца дапамагае Наталля Віктараўна. Напрыклад, раней складаным заданнем для Ірыны было браць інтэрв'ю ў кагосьці, бо нават пачуццё гатоўнасці не дапамагала справіцца з хваляваннем.

У дзяўчыны ўжо ёсць 15 публікацый у розных газетах і часопісах, а таксама на некаторых інтэрнэт-парталах. Яна ўдзельнічала ў раённым этапе конкурсу «Залатое пярэ Белай Русі»: у мінулым годзе заняла другое месца, а сёлета стала пераможцам. Аднаўляла работы на «Старт» у БДУ, «Змені свет да лепшага», «Дарогамі Кацюшы». У творчым спаборніцтве «Ты ў эфіры» заняла першае месца сярод удзельнікаў раённага этапу. Атрымала дыплом першай ступені ў міжнародным фотаконкурсе «Мы не забудзем».

— Люблю выказваць свае эмоцыі і думкі. Нехта робіць гэта праз пэндзаль і палатно, спевы, а я — праз напісанне артыкулаў, у якія ўкладаю свае пачуцці, перажыванні, думкі. І гэта менавіта тое, што мяне прыцягвае ў гэтай сферы, — дзеліцца суразмоўніца.

Яне АКИМБАЙ — 15, і ў дзяўчыны таксама сур'ёзныя планы адносна будучай прафесіі.

— Як трапіла сюды? Памятаю, спытала ў маці, што трэба рабіць, каб пайсці вучыцца на журналіста. Мы зайшлі на сайт БДУ і даведаліся: патрэбны публікацыі. Маці са словамі «я недзе бачыла...» вынесла газету, адзін з матэрыялаў якой быў падпісаны аўтарам са згаданнем гуртка з «Маладзіка». Так, уласна, усё і закруцілася.

Дзяўчына піша на розныя тэмы, аднак асабліваю ўвагу аддае пытанням экалогіі, самаразвіцця, навучання, палітыцы і творчым дасягненням. Юная журналістка раскажа, што гурток — гэта добрая магчымасць атрымаць у тым ліку і канструктыўную крытыку. Недахопы ў работах аўтары разбіраюць разам з настаўнікам, каб больш іх не дапускаць.

Яна таксама мае пэўныя творчыя дасягненні: дзяўчына стала

Наталля Шульжыцкая (у цэнтры) з гурткоўцамі Настассяй Шумілавай, Янай Акімавай, Кацярынай Квачонак, Алінай Шумель і Ірынай Сліжэўскай.

пераможцам-прызёрам творчага конкурсу «Переходного возраста» і заняла трэцяе месца на абласным этапе творчага спаборніцтва «АрхНавацыя-2019».

— Я пішу, бо хачу, каб мяне пачулі. І спадзяюся на зваротную сувязь. Таму што мне важна ведаць пра памылкі, выпраўляць іх, каб з кожным разам зацікаўліваць чытачоў усё больш і больш, — гаворыць дзяўчына.

У «багажы» ў Яны — вершы, песні, апавяданні, а цяпер суразмоўніца працуе над іншым сур'ёзным творчым праектам — кнігай.

17-гадовая Кацярына АКУШКА запісалася ў «Школу журналістыкі» ў пачатку 11 класа, каб лепш падрыхтаваць сябе да паступлення ў ВНУ.

— Любімы мой жанр — інтэрв'ю. Мне падабаецца кантактаваць з чалавекам асабіста, прыдумляць і задаваць пытанні не толькі ад сябе, але і для сябе, — гаворыць Каця. — Героі матэрыялаў самыя розныя: валанцёры, спартсмены, вядомыя ў горадзе людзі, але найперш — моладзь.

Гурток не перастае папаўняцца новымі ўдзельнікамі. Вось і 16-гадовая Ксенія НЕСЦЯРОВІЧ, якая нядаўна прыйшла ў яго займацца, хоча стаць журналістам.

— З восьмага класа я марыла аб гэтай прафесіі, таму ўзрадавалася, калі даведалася пра гурток. Хаджу сюды нядаўна, любімых тэм яшчэ не знайшла. Зараз працую над сабой і сваім стылем: змагаюся з таўталогіяй, маўленчымі і

граматычнымі хібама, — раскажала пра сябе Ксенія.

— «Школа журналістыкі» — гэта своеасаблівы «чароўны ключык», які дапамагае падлеткам адкрыць дзверы ў свет будучай прафесіі. За 20 гадоў сваё жыццё з ёй звязалі 37 «выпускнікоў» гуртка. Павел Капуцкі — карэспандэнт праграмы «Дзень спорту» на «Беларусь 1». У Белтэлерадыёкампаніі працуюць Наталля Кезік, Кацярына Шыбоко, Лізавета Лакотка, Вікторыя Дубаневіч. Юлія Стрыга — на «СТБ». Самая першая выпускніца, Настасся Нарэйка, з'яўляецца адказным рэдактарам газеты «Навіны Камянецчыны», яна член Саюза пісьменнікаў Беларусі, падарыла мне свой першы выдадзены зборнік вершаў «Магдэбургскае права маёй душы». Прыемна ўсведамляць, што з неапераных птушанят вырастаюць прафесіяналы сваёй справы, і ты маеш да гэтага дачыненне, — падвяла своеасаблівы вынік Наталля Віктараўна.

АД РЕДАКЦЫІ. Многія гурткоўцы ў розныя гады прымалі ўдзел у творчым конкурсе для юных і маладых няштатных аўтараў, які ладзіла «Чырвонка. Чырвоная змена». І станавіліся яго пераможцамі або лаўрэатамі, а потым пасляхова паступалі на журфак. У Маладзечна працую сапраўды даволі моцная школа для пачаткоўцаў, тых, хто марыць аб гэтай прафесіі. Зычым усім удзельнікам гуртка і яго кіраўніку далейшых сумесных творчых поспехаў!

Кацярына КАСЦЕВІЧ, студэнтка IV курса факультэта журналістыкі БДУ.

«ЮНАЦТВА», ЗАГАРТАВАНАЕ МАРСКІМ КЛІМАТАМ

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «43».)

Аліна прызналася, што ў першы год знаходжання ў дзіцячым цэнтры некаторыя з іх атрада, у тым ліку і яна, паспелі папрацаваць яшчэ і ў прыбіраўняй кавярні, каб больш зарабіць на наступныя падарожжы і завесці новыя знаёмствы. Такім чынам, налета ехалі ў Расію ўжо да знаёмых і сяброў.

— Мая бабуля, дарэчы, трохі знервавалася з-за таго, што я правяла лета не з ёй на дачы, дапамагаючы па гаспадарцы, а на моры (усміхаецца). Увогуле пасля атрымання такога досведу ў мяне павысілася пачуццё адказнасці за іншых. Мне і надалей хацелася б быць часткай студатрадаўскага руху, аднак цяпер я прызначана сакратаром БРСМ свайго ўніверсітэта і таму не магу гэтага зрабіць, — маю іншыя абавязкі.

Камісар «Юнацтва» Вікторыя — студэнтка чацвёртага курса спецыяльнасці «Дызайн прадметна-прасторавага асяроддзя» Полацкага дзяржаўнага ўніверсітэта, а таксама старшыня студэнцкага савета інжынерна-будаўнічага факультэта. Далучылася да выезнага атрада два гады таму. Галоўным жаданнем дзяўчыны і матывацыяй на працоўны семестр была магчымасць убачыць

мора і атрымаць прыемныя ўражанні, якімі часта дзяліліся знаёмыя, што ўжо ездзілі ў Расію ў складзе студатрада.

— На другі год паездкі ў «Арляны» мы з Алінай былі ўжо больш дасведчанымі ў гэтай справе, таму расказвалі навічкам аб усіх складанасцях і нюансах, каб яны былі да іх добра падрыхтаваныя. Летась з сярэдзіны чэрвеня да канца жніўня ў складзе 27 байцоў мы працавалі ў пасёлку Наваміхайлаўскі Краснадарскага краю. Месца невялікае, аднак там размяшчаецца вельмі прыгожая набярэжная, ёсць шмат забаў. Жылі не на тэрыторыі лагера — нам быў выдзелены інтэрнат у пасёлку. Рабочы дзень доўжыўся з сямі гадзін раніцы да пяці вечара. Было зручна: два дні «ў полі», два — адпачываеш,

тым больш работа на кухні і пляжы дынамічная і цікавая. Дарэчы, мы там добра высыпаіся, напэўна, дапамагаў марскі клімат.

Суразмоўніца раскажала, што сталовыя, якія абслугоўвала «Юнацтва» і іншыя студэнцкія атрады, былі разлічаны прыкладна на 700 дзяцей. Таму зразумела, што некаторыя студэнты спачатку аказаліся не вельмі гатовыя да такой нагрукі. «Аднак пасля нават яны з'езджалі адтуль са слязьмі на вачах, — так прывыклі да калектыву і цёплай атмасферы, — прыгадала Віка.

...іншыя прыбіралі пляж.

Пакуль адны шчыравалі на кухні...

— Бацькі, дарэчы, калі даведаліся пра мае планы на лета, першапачаткова напружыліся, не хацелі адпускаяць так далёка і надоўга, — дадала гераіня. — Перажывалі, хваляваліся. Аднак я была ўпэўненая ў сваім жаданні і ні разу не пашкадавала. Колькі новых знаёмстваў займела! Там вельмі рады бачыць студэнтаў з Беларусі, ім цікава, як жывуць і вучацца ў нас, нам — як у іх. Дагэтуль перапісваемся са многімі хлопцамі і дзяўчатамі, яны нас чакаюць ізноў. Сёлета я планавала паспрабаваць свае сілы ў рамках будаўнічага атрада, але з-за пандэміі невядома, як яно будзе.

Дар'я ШЛАПАКОВА.
Фота з архіва гераінь.

Трэці працоўны

СТУДАТРАДЫ АТРЫМАЮЦЬ ПУЦЁЎКІ

Сёлета для іх удзельнікаў забраніравана каля 30 тысяч рабочых месцаў.

Гэтым разам трэці працоўны семестр будзе прысвечаны юбілею Вялікай Перамогі. Урачыстая цырымонія адкрыцця з уручэннем працоўных пуцёвак студэнцкім атрадам з розных рэгіёнаў краіны пройдзе 28 чэрвеня, у Дзень моладзі, у Мінску. Фіналам мерапрыемства стане агульнаатрадная спеўка. Плануецца прэзентаваць новую студатрадаўскую песню, якая, магчыма, стане гімнам беларускіх студэнцкіх атрадаў.

Праграма свята складаецца з розных відаў актыўнасці. У прыватнасці, на тэрыторыі гісторыка-культурнага комплексу «Лінія Сталіна» запланаваны маладзёжная працоўная акцыя «Працуем разАм!», экскурсія і студатрадаўскі квэст, прысвечаны 75-годдзю Вялікай Перамогі.

29 чэрвеня плануецца заезд студэнцкіх атрадаў на Усебеларускую маладзёжную будоўлю «Горад маладосці» ў Астравец. 1 ліпеня ў сталіцы больш за 500 чалавек прыступяць да работы на аб'ектах Мінскага завода халадзільнікаў. У міжнародным вытворчым працоўным праекце «Атлант-2020» хлопцы і дзяўчаты будуць працаваць у якасці слесароў-зборшчыкаў бытавой тэхнікі. Больш за 250 чалавек плануецца задзейнічаць на абласных (Мінскай гарадской) маладзёжных будоўлях.

Прама-праект «Выбіраем студатрад!» па інфармаванні і папярэднім запісе патэнцыйных байцоў студэнцкіх атрадаў працягваецца. Сёлета ён праходзіць анлайн у групах БРСМ у сацсетках з выкарыстаннем тэхналогіі QR-кода і хэштэгаў #Выбіраем_студотряд!, #студатрад, #Працуем_разам!, #БСА.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ЗВЯЗДА